

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1985 r.

W sprawie zakresu i zasad odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej trenerów i instruktorów oraz określenia organów orzekających i trybu postępowania w tych sprawach.

Na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zasady odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej.

§ 1. 1. Trenerzy i instruktorzy, zwani dalej „trenerami”, za naruszenie obowiązków pracownika ponoszą odpowiedzialność na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia.

2. Karę porządkową za przewinienie mniejszej wagi stanowi upomnienie.

3. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) nagana,
- 2) nagana z ostrzeżeniem,
- 3) nagana z pozbawieniem na okres jednego roku do pięciu lat prawa pełnienia funkcji kierowniczych i koordynacyjnych.

§ 2. 1. Upomnienia udziela kierownik zakładu pracy, w którym trener jest zatrudniony, albo zarząd stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku stowarzyszeń kultury fizycznej zatrudniającego trenera.

2. Trener, w ciągu trzech dni od zawiadomienia o ukaraniu, może odwołać się do kierownika jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy, w którym jest zatrudniony, albo do organu administracji państwowej sprawującego nadzór nad stowarzyszeniem lub związkiem stowarzyszeń, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Karę porządkową uważa się za niebyłą po roku nienaganej pracy.

§ 4. W sprawach dyscyplinarnych orzekają komisje dyscyplinarne I i II instancji.

§ 5. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie sześciu miesięcy od dnia uzyskania wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary i po upływie 3 lat od popełnienia tego czynu. Jeżeli jednak czyn ten stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa.

Rozdział 2

Komisje dyscyplinarne, skład i tryb ich powoływania.

§ 6. 1. W sprawach dyscyplinarnych trenerów orzekają w I instancji:

- 1) komisje dyscyplinarne przy terenowych organach administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki stopnia wojewódzkiego dla trenerów zatrudnionych przez jednostki organizacyjne podległe bezpośrednio lub nadzorowane przez te organy,

- 2) komisja dyscyplinarne przy Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu dla trenerów zatrudnionych w innych jednostkach niż określone w pkt 1.

2. W drugiej instancji w sprawach dyscyplinarnych trenerów orzeka odwoławcza komisja dyscyplinarne przy Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu.

§ 7. 1. Komisje dyscyplinarne są niezawisłe w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego.

2. Wszczęcie postępowania przez inny organ oraz wynik postępowania przeprowadzonego przed innym organem nie stanowią przeszkody do wszczęcia przeciwko trenerowi postępowania dyscyplinarnego o ten sam czyn.

3. Komisje dyscyplinarne nie są związane orzeczeniami lub decyzjami innych organów.

§ 8. Jeżeli z powodu tego samego czynu zostało wszczęte przeciwko trenerowi postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia, komisja dyscyplinarne może zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu zakończenia postępowania karnego lub w sprawach o wykroczenia. Komisja dyscyplinarne może w każdej chwili podjąć zawieszone postępowanie dyscyplinarne.

§ 9. 1. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, powołuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki stopnia wojewódzkiego:

- 1) w $\frac{2}{3}$ spośród trenerów posiadających co najmniej 5-letni staż pracy,
- 2) w $\frac{1}{3}$ spośród przedstawicieli tego organu.

2. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, powołuje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu:

- 1) w $\frac{2}{3}$ spośród trenerów posiadających co najmniej 7-letni staż pracy, -
- 2) w $\frac{1}{3}$ spośród przedstawicieli Komitetu.

3. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być osoba dająca rękojmię należytego pełnienia tej funkcji.

§ 10. Kadencja komisji dyscyplinarnej trwa cztery lata.

§ 11. 1. Liczbę członków komisji dyscyplinarnej ustala organ, który komisję powołał. Liczba członków komisji nie powinna przekraczać 12.

2. W razie zmniejszenia się składu komisji dyscyplinarnej właściwy organ dokonuje uzupełnienia składu w trybie przewidzianym do powoływania członków komisji dyscyplinarnej. Mandat nowego członka komisji dyscyplinarnej wygasa z upływem jej kadencji.

§ 12. 1. Członkowie komisji dyscyplinarnej wybierają spośród siebie przewodniczącego komisji dyscyplinarnej i jego zastępców.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej kieruje pracą komisji, a w szczególności:

- 1) zaznajamia się ze sprawą wpływającą do komisji dyscyplinarnej i wyznacza terminy posiedzeń,

2) ustala składy zespołów orzekających oraz wyznacza spośród swoich zastępców przewodniczącego zespołu orzekającego, jeżeli sam nie przewodniczy zespołowi.

3. W razie gdy przewodniczący komisji dyscyplinarnej nie może pełnić obowiązków, uprawnienia przewodniczącego przysługują wyznaczonemu przez niego zastępcy.

§ 13. Można być członkiem tylko jednej komisji dyscyplinarnej.

§ 14. 1. W czasie toczącego się postępowania karnego lub dyscyplinarnego przeciwko członkowi komisji dyscyplinarnej nie może on pełnić obowiązków członka komisji i podlega zawieszeniu w pełnieniu tych czynności.

2. W razie gdy postępowanie karne lub dyscyplinarne zakończy się prawomocnym orzeczeniem skazującym, członek komisji dyscyplinarnej traci mandat.

§ 15. Członkowie komisji dyscyplinarnej w szczególnie uzasadnionych wypadkach mogą być odwołani przed upływem kadencji w trybie, w jakim zostali powołani. Dotyczy to w szczególności wypadków długotrwałej choroby, urlopu bezpłatnego lub powołania do czynnej służby wojskowej.

§ 16. Komisja dyscyplinarna rozpoznaje sprawy w zespołach trzyosobowych.

§ 17. 1. Organ, przy którym powołano komisję dyscyplinarną, jest obowiązany zapewnić komisji niezbędne urządzenia biurowe i kancelaryjne oraz inne materiały konieczne do pracy komisji.

2. Wydatki związane z działalnością komisji ponosi organ, przy którym działa komisja dyscyplinarna.

Rozdział 3

Rzecznicy dyscyplinarni.

§ 18. 1. Organ właściwy do powołania komisji dyscyplinarnej powołuje rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców.

2. Rzecznicy dyscyplinarni i ich zastępcy mogą być powoływani spośród osób, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1.

§ 19. 1. Rzecznika dyscyplinarnego powołuje się na okres kadencji komisji dyscyplinarnej.

2. W uzasadnionych wypadkach, w szczególności takich, jak długotrwała choroba, urlop bezpłatny lub powołanie do czynnej służby wojskowej, organ powołujący może odwołać rzecznika dyscyplinarnego przed upływem kadencji komisji dyscyplinarnej.

3. Do rzecznika dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy § 11 ust. 2 oraz § 14.

§ 20. 1. W razie gdy rzecznik dyscyplinarny z ważnych przyczyn nie może pełnić swej funkcji, zadania rzecznika dyscyplinarnego wykonuje jego zastępca.

2. Zastępca rzecznika dyscyplinarnego może prowadzić określone sprawy na polecenie rzecznika dyscyplinarnego.

§ 21. 1. Do obowiązków rzecznika dyscyplinarnego należy:

- 1) wszczynanie i prowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz zawiadamianie zainteresowanego o wszczęciu tego postępowania.
- 2) wszechstronne wyjaśnianie okoliczności sprawy, z uwzględnieniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i niekorzyść osoby, której dotyczy postępowanie.

3) uczestniczenie w posiedzeniach i rozprawach komisji dyscyplinarnych,

4) popieranie przed komisją wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz występowanie na rozprawie z niezbędnymi wnioskami dowodowymi,

5) wnoszenie zażaleń i odwołań od postanowień i orzeczeń komisji dyscyplinarnej.

2. W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organy państwowe, stowarzyszenia kultury fizycznej i związki stowarzyszeń kultury fizycznej, inne osoby prawne oraz osoby fizyczne są obowiązane udzielać rzecznikowi dyscyplinarnemu informacji i innych danych niezbędnych do ustalenia okoliczności sprawy.

§ 22. Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynu nie popełniono albo popełniony czyn nie zawiera znamion naruszenia obowiązków pracowniczych uzasadniających odpowiedzialność dyscyplinarną,
- 2) obwiniony nie podlega orzecznictwu komisji dyscyplinarnej,
- 3) obwiniony zmarł,
- 4) upłynął termin do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,
- 5) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego przewinienia tej samej osoby zostało wcześniej wszczęte i toczy się lub zostało prawomocnie zakończone,
- 6) szkodliwość społeczna przewinienia jest znikoma.

§ 23. Rzecznik dyscyplinarny jest związany poleceniami organu, który go powołał, i informuje go na bieżąco o toczącym się postępowaniu i dokonanych ustaleniach. Rzecznik dyscyplinarny może żądać wydania mu polecenia na piśmie.

Rozdział 4

Obwiniony.

§ 24. 1. Za obwinionego uważa się osobę, przeciwko której złożono wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

2. Obwiniony ma prawo składać wyjaśnienia oraz może bez podania przyczyn odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania lub odmówić składania wyjaśnień.

§ 25. Obwiniony może w postępowaniu dyscyplinarnym korzystać z pomocy obrońcy. Obrońcą obwinionego może być inny trener lub instruktor.

Rozdział 5

Postępowanie wyjaśniające oraz wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

§ 26. W razie powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego stanowiącego podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, poleca rzecznikowi przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w celu ustalenia okoliczności naruszenia obowiązków pracowniczych.

§ 27. 1. W celu ustalenia okoliczności naruszenia obowiązków pracowniczych rzecznik dyscyplinarny może przesłuchiwać świadków i biegłych, jak również przepro-

wadzać wszelkie inne dowody, konieczne do całkowitego wyjaśnienia sprawy, jeżeli nie są one sprzeczne z prawem.

2. W postępowaniu wyjaśniającym należy zapoznać trenera, któremu zarzuca się naruszenie obowiązków pracowniczych, z treścią zebranych dowodów i umożliwić złożenie wyjaśnień. Ma on prawo zgłosić wniosek o przesłuchanie w postępowaniu wyjaśniającym wskazanych przez niego osób w charakterze świadków.

§ 28. 1. Rzecznik dyscyplinarny składa organowi, który go powołał, sprawozdanie z wyników postępowania wyjaśniającego z wnioskiem o niewszczywanie postępowania lub skierowanie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do właściwej komisji.

2. Decyzję o skierowaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego podejmuje organ, który powołał rzecznika.

§ 29. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz miejsce zamieszkania obwinionego,
- 2) dokładne określenie zarzucanego naruszenia obowiązków pracowniczych, ze wskazaniem czasu i miejsca jego popełnienia,
- 3) proponowany rodzaj kary dyscyplinarnej,
- 4) uzasadnienie wniosku,
- 5) wykaz zawierający imiona, nazwiska, adresy oraz miejsce zatrudnienia świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę,
- 6) wykaz innych dowodów.

§ 30. W razie gdy wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego nie odpowiada warunkom określonym w § 29, przewodniczący komisji dyscyplinarnej zwraca wniosek w celu uzupełnienia braków.

§ 31. 1. W skład zespołu orzekającego nie może wchodzić osoba, która:

- 1) jest świadkiem w tej samej sprawie,
- 2) była lub pozostaje z obwinionym w sporze sądowym,
- 3) jest małżonkiem obwinionego,
- 4) jest krewnym lub powinowatym obwinionego w linii prostej albo krewnym w linii bocznej do drugiego stopnia,
- 5) pozostaje do obwinionego w stosunku osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwość co do bezstronności tej osoby.

2. Członek zespołu orzekającego podlegający wyłączeniu zawiadamia o tym przewodniczącego komisji dyscyplinarnej i wstrzymuje się od udziału w sprawie.

3. Członek zespołu orzekającego może być wyłączony na uzasadniony wniosek rzecznika dyscyplinarnego lub obwinionego. O wyłączeniu decyduje przewodniczący komisji dyscyplinarnej.

§ 32. Komisja dyscyplinarna orzeka na podstawie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie.

Rozdział 6

Postępowanie dyscyplinarne w I Instancji.

§ 33. 1. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej zwołuje do stawienia się na rozprawę obwinionego i rzecznika dyscyplinarnego, a w razie potrzeby — także świadków i inne osoby.

2. Obwinionemu doręcza się wraz z wezwaniem, o którym mowa w ust. 1, odpis wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz poucza się go o uprawnieniu do korzystania z pomocy obrońcy, prawie przeglądania akt i sporządzania notatek oraz składania wniosków o uzupełnienie dowodów w sprawie.

§ 34. 1. Wezwanie na rozprawę stron, świadków i innych osób następuje na piśmie.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, należy doręczyć co najmniej na 7 dni przed wyznaczonym terminem rozprawy. W razie niezachowania tego terminu rozprawa na wniosek obwinionego ulega odroczeniu.

§ 35. 1. Rozprawa jest jawna.

2. Przewodniczący zespołu orzekającego może wyłączyć jawność całości lub części rozprawy, jeżeli jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje lub ujawnić okoliczności, które powinny być zachowane w tajemnicy.

§ 36. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego na rozprawę nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy.

§ 37. Przewodniczący zespołu orzekającego otwiera, prowadzi i zamyka rozprawę.

§ 38. Zespół orzekający jest obowiązany dążyć do wszechstronnego zbadania sprawy i wyjaśnienia istotnych okoliczności. W tym celu może dopuszczać wszelkie dowody, nawet nie powołane przez strony.

§ 39. 1. Zespół orzekający rozstrzyga sprawę po dokładnym ustaleniu stanu faktycznego, na podstawie swobodnej oceny dowodów.

2. Zespół orzekający jest obowiązany zapewnić stronom możliwość składania wyjaśnień i wniosków w sprawie oraz umożliwić im zadawanie pytań, a także wypowiedzenie się co do wniosków strony przeciwnej i zebranych w sprawie dowodów.

§ 40. 1. Odroczenie rozprawy może nastąpić jedynie z ważnych przyczyn.

2. Rozprawa ulega odroczeniu w razie niestawienia się strony, której wezwanie nie zostało doręczone, lub w razie usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego.

§ 41. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący zespołu orzekającego i protokolant.

§ 42. Po otwarciu rozprawy przewodniczący zespołu orzekającego sprawdza obecność osób wezwanych i poleca świadkom opuścić salę rozpraw. Następnie wzywa rzecznika dyscyplinarnego do odczytania wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, a po odczytaniu wniosku zapytuje obwinionego, czy przyznaje się do winy oraz czy zamierza złożyć wyjaśnienie i jakie, po czym przesłuchuje się świadków, bada dokumenty i przeprowadza inne dowody.

§ 43. Jeżeli okaże się, że zachodzą istotne braki w materiale dowodowym zebrany w toku postępowania wyjaśniającego, a uzupełnienie ich na rozprawie powodowałoby znaczne trudności, zespół orzekający wydaje postanowienie o uzupełnieniu tego postępowania, wskazując, w jakim kierunku powinno ono być uzupełnione.

§ 44. Na rozprawie rzecznik dyscyplinarny, obwiniony oraz jego obrońca mogą składać wnioski i przedstawiać dowody.

§ 45. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego przewodniczący zespołu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu oraz jego obrońcy.

§ 46. 1. Po zakończeniu postępowania dowodowego i wysłuchaniu osób, o których mowa w § 45, zespół orzekający przystępuje do narady. Narada jest niejawną. Podczas narady oprócz członków zespołu orzekającego może być obecny jedynie protokolant, chyba że przewodniczący zespołu uzna jego obecność za zbędną.

2. Orzeczenie zapada większością głosów. Członek zespołu orzekającego nie może wstrzymać się od głosowania.

§ 47. Zespół orzekający wydaje orzeczenie:

- 1) o ukaraniu,
- 2) o uniewinnieniu albo
- 3) o umorzeniu, jeżeli zachodzą okoliczności określone w § 22, lub też
- 4) o odstąpieniu od ukarania, jeżeli przewinienie trenera jest nieznacznej wagi

§ 48. 1. Zespół orzekający wymierza karę, biorąc pod uwagę stopień winy, szkodliwość społeczną i skutki czynu, a także zachowanie się obwinionego przed popełnieniem naruszenia obowiązków pracowniczych i po jego popełnieniu.

2. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku naruszeń obowiązków pracowniczych, wymierza się łącznie jedną karę za wszystkie czyny.

§ 49. 1. Niezwłocznie po zakończeniu głosowania zespół orzekający sporządza orzeczenie na piśmie.

2. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) nazwę komisji dyscyplinarnej, imiona i nazwiska członków zespołu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta oraz datę rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
- 2) imię i nazwisko, adres, miejsce pracy i zajmowane stanowisko obwinionego,
- 3) dokładne określenie zarzuczonego czynu,
- 4) rozstrzygnięcie co do winy i co do kary,
- 5) uzasadnienie,
- 6) pouczenie o terminie i trybie wniesienia odwołania,
- 7) podpisy członków zespołu orzekającego.

§ 50. 1. Po podpisaniu orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego ogłasza je publicznie.

2. W wyjątkowych wypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu narady.

3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

4. Orzeczenie doręcza się stronom z urzędu nie później niż w ciągu 3 dni od jego ogłoszenia.

Rozdział 7

Postępowanie odwoławcze.

§ 51. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji przysługuje każdej ze stron prawo wniesienia

odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część.

2. Odwołanie wnosi się do komisji dyscyplinarnej II instancji za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej I instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

§ 52. Odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, określenie i zwięzłe uzasadnienie wniosków i zarzutów oraz podpis odwołującego się lub jego obrońcy.

§ 53. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

§ 54. 1. Odwołanie może być cofnięte do chwili rozpoczęcia rozprawy w postępowaniu odwoławczym. Cofnięcie odwołania pociąga za sobą uprawomocnienie się orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji.

2. Komisja doręcza stronie przeciwnej odpis odwołania, po czym niezwłocznie przekazuje akta sprawy komisji dyscyplinarnej II instancji.

§ 55. 1. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej II instancji wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia odwołania, jeżeli zostało ono wniesione po upływie terminu lub przez osobę nie uprawnioną.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej II instancji przywróci uchybiony termin na wniosek strony, która uprawdopodobni, że uchybienie terminu nastąpiło na skutek przeszkody przez nią nie zwinionej.

3. Wniosek o przywrócenie terminu strona powinna złożyć wraz z odwołaniem w terminie 7 dni od dnia ustania przeszkód w złożeniu odwołania.

4. Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania przysługuje zażalenie do komisji dyscyplinarnej II instancji w terminie 7 dni od doręczenia postanowienia.

§ 56. 1. Komisja dyscyplinarna II instancji po przeprowadzeniu rozprawy utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie, uchyla orzeczenie w całości lub w części i wydaje nowe orzeczenie albo przekazuje sprawę komisji dyscyplinarnej I instancji do ponownego rozpoznania. Wydanie orzeczenia na niekorzyść obwinionego może nastąpić jedynie w razie wniesienia odwołania przez rzecznika dyscyplinarnego.

2. W ponownym rozpatrywaniu sprawy w komisji dyscyplinarnej I instancji nie może uczestniczyć członek komisji, który brał udział w wydaniu uchylonego orzeczenia.

§ 57. Orzeczenie komisji dyscyplinarnej II instancji oraz orzeczenie komisji dyscyplinarnej I instancji, od którego nie wniesiono odwołania, jest prawomocne.

§ 58. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.

Rozdział 8

Wznowienie postępowania.

§ 59. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem może być wznowione, jeżeli orzeczenie zostało wydane na skutek fałszywego zeznania

świadka, sfałszowania dokumentu lub gdy po wydaniu orzeczenia wyjdą na jaw nowe fakty lub dowody, które mogłyby mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

§ 60. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego może złożyć ukarany, jego obrońca lub rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci ukaranego — krewny lub powinowaty w linii prostej albo rodzeństwo.

§ 61. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w terminie 30 dni od dnia, w którym osoba określona w § 60 dowiedziała się o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

§ 62. 1. O wznowieniu postępowania orzeka na posiedzeniu niejawnym komisja dyscyplinarna, która wydała orzeczenie kończące postępowanie.

2. Postanowienie o wznowieniu postępowania doręcza się ukaranemu, jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu, a jeżeli wniosek o wznowienie postępowania złożyła inna osoba — również tej osobie.

§ 63. 1. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania przysługuje w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia zażalenie do komisji dyscyplinarnej II instancji.

2. Na postanowienie komisji dyscyplinarnej II instancji nie przysługuje zażalenie.

§ 64. Orzekając o wznowieniu postępowania, komisja dyscyplinarna uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwej komisji.

§ 65. 1. Do postępowania wznowionego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.

2. We wznowionym postępowaniu nie można wydać orzeczenia na niekorzyść obwinionego, jeżeli wniosek o wznowienie był złożony na jego korzyść.

Rozdział 9

Zatarcie kar dyscyplinarnych.

§ 66. Po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego następuje zatarcie kary, jeżeli trener nie zostanie w tym czasie ponownie ukarany.

Rozdział 10

Wykonanie orzeczeń.

§ 67. 1. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznie wykonaniu.

2. Odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu dołącza się do akt osobowych trenera.

3. Orzeczenie wykonuje kierownik zakładu pracy, w którym trener jest zatrudniony, albo zarząd stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku stowarzyszeń kultury fizycznej zatrudniającego trenera.

Rozdział 11

Przepisy końcowe.

§ 68. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu do postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

§ 69. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szatajda

193

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1985 r.

w sprawie zasad i form udzielania przez zakłady pracy pomocy materialnej stowarzyszeniom kultury fizycznej.

Na podstawie art. 41 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy mogą udzielać stowarzyszeniom kultury fizycznej, nad którymi objęły patronat, pomocy materialnej w formie rzeczowej i finansowej.

§ 2. Pomoc rzeczowa może być udzielana w postaci udostępnienia zakładowych obiektów sportowych, rekreacyjnych, socjalnych i kulturalnych oraz środków transportu.

§ 3. Pomoc finansowa może być udzielana w postaci przekazania środków finansowych przeznaczonych na sfinansowanie ustalonych przez zakład patronacki zadań wiążących się z działalnością statutową stowarzyszenia.

§ 4. Pomoc, o której mowa w § 3, jest udzielana:

- 1) w przedsiębiorstwach państwowych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych, do których mają

zastosowanie przepisy ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych — z zysku do podziału po dokonaniu obowiązujących odpisów,

- 2) w organizacjach spółdzielczych — z nadwyżki bilansowej,
- 3) w pozostałych zakładach pracy — z nadwyżki przychodów nad rozchodami.

§ 5. Stowarzyszenia kultury fizycznej otrzymujące pomoc materialną są obowiązane do rozliczenia się przed zakładem pracy z uzyskanej pomocy finansowej oraz ze sposobu wykorzystania pomocy rzeczowej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szatajda